A Magyarországi Evangélikus Egyház Püspöki Tanácsának reformációi levele

„Mindent vizsgáljatok meg: a jót tartsátok meg!” (1Thessz 5,21)

Kedves Testvérek!

A reformáció hetében újra rácsodálkozhatunk evangélikus örökségünk ajándékaira. Luther 509 évvel ezelőtt tette közzé híressé vált 95 tételét, amelyben a Krisztusban kapott bűnbocsánat csodájára, és a bűnbocsátó cédulák téves tanítására mutatott rá. Munkatársaival együtt rengeteget fáradozott azért, hogy Isten igéje, a Biblia anyanyelven is hozzáférhetővé váljon. Emellett a tiszta tanítás helyreállítását szorgalmazta, azt a Szentírás mérlegére helyezve.

A páli idézet nyomán egyházunknak újra és újra fel kell tennie a kérdést, miként maradhat hű reformátor eleink Krisztusra mutató szolgálatához, lelki örökségéhez, végső soron magához Jézus Krisztushoz. Az Ágostai hitvallás 500. évfordulójára készülő egyházunk imádságos szívvel keresi az erre megfogalmazott válaszokat.

Zavaros világunkban azonban az útkeresés sem egyszerű. Nagy ajándék, hogy Isten igéjének útmutatására figyelhetünk evangélikus egyházunk tagjaiként, akik eltérő hitbeli tapasztalatokkal, különböző kegyességi hagyományokkal és teológiai hangsúlyokkal élünk ebben a közösségben.

A különbözőség áldássá válik, ha egymás hite által épülünk, viszont szembe fordít egymással, ha saját látásunkat az egyetlen helyes álláspontként kérjük számon egymáson.

A különböző álláspontok közötti párbeszéd jelentőségét és nehézségeit egyházunk közelmúltbeli eseményei is megmutatták. A 2026. október 21-én, a Fasori Evangélikus Egyházközségben tartott könyvbemutató egy érzékeny és egyházunkban is megosztó kérdést állított a középpontba: az egyház és a melegek kapcsolatának kérdését. Az alkalom egyházunkban és testvérfelekezeteink körében is komoly visszhangot és aggodalmat váltott ki.

Egyházunkban gyülekezeti alkalmakhoz nem szükséges előzetesen egyházvezetői engedélyt, vagy véleményt kérni, viszont ez esetben mindenképpen nagyobb körültekintés lett volna indokolt. Szomorúan tapasztaltuk, hogy a könyvbemutatón elhangzottak eltértek egyházunk eddigi és továbbra is fenntartott hivatalos állásfoglalásaitól és gyakorlatától, amivel azt a hamis látszatot keltették, hogy az evangélikus egyházban egy irányváltás történt.

Látásunk szerint a szervezőknek nemcsak a felvetett kérdésben érintettekre, hanem gyülekezeteink és testvérfelekezeteink közösségére is tekintettel kellett volna lenniük. Az elmúlt napok eseményei és az azokra adott reakciók sajnos nem segítették a felvetett témáról való közös gondolkodást.

Az egyház mindenkori feladata, hogy betöltse Krisztustól kapott küldetését ebben a világban: hirdesse az evangéliumot, és annak fényében keresse a választ korának kérdéseire. Ezt úgy teszi, hogy közben féltő szeretettel őrzi a rá bízott „drága kincset”: Isten igéjét, hitvallásainkat, gyülekezeti közösségeink életét és hagyományainkat, valamint egyházunk egységét.

A lutheri reformáció egyik meghatározó öröksége a bibliai teremtési rend tisztelete. A teremtési rend minden emberre egyaránt kiható sérülését Isten irgalmassággal és Krisztus megváltó szenvedésével orvosolja, ami az alázatos embernek válik üdvösségére. Egyházunk szentírási öröksége szerint mindezekre együttesen intenünk kell önmagunkat és egymást, hogy Isten embermentő szeretetének hivatásában járhassunk mindenki irányában személyválogatás nélkül.

Ebből következik az is, hogy az egyház a párbeszédben krisztusi szeretettel és egymás iránti tisztelettel szólal meg, felelősséget vállalva híveiért, beszélgetőpartnereiért és a közös életünket érintő kérdések felelős megvitatásáért.

Az Ágostai hitvallás 500. évfordulójára készülve a Püspöki Tanács fontosnak tartja, hogy a mai ember számára is megfogalmazza, mit jelentenek a reformáció hitelvei, és melyek azok a teológiai alapok, amelyekre egyházi szolgálatunk épül. E teológiai alapok tisztázása mellett fontosnak tartjuk, hogy párbeszédet folytassunk korunk meghatározó kérdéseiről is. A teremtésvédelem, az emberi élet kezdetének és végének kérdései, valamint a szexuáletika egyaránt olyan sokrétűen összetett területek, amelyekről felelősen, hitünk alapjait szem előtt tartva kell gondolkodnunk.

A Püspöki Tanács kezdeményezi egy olyan munkacsoport létrehozását, amelyben helyet kapnak a különböző álláspontok képviselői. Célunk, hogy egymás iránti felelősséggel, egymást meghallgatva és álláspontjainkat kölcsönösen megismerve, alaposan megvizsgáljuk a közös gondolkodásra kijelölt témákat. Szeretnénk tehát alkalmat teremteni a párbeszédre, teológiánk alapjaitól kiindulva egészen korunk legaktuálisabb kérdéseiig. Meggyőződésünk, hogy világunknak nagy szüksége van a józan, egymás iránt felelősséget vállaló, krisztusi lelkületű párbeszédre. Egyházunk küldetése, hogy ebben a párbeszédben is Krisztusról tegyen tanúságot, és Isten igéjének hirdetésével támogassa a rábízottakat.

Testvéri köszöntéssel:

Keczkó Pál Kondor Péter és Szemerei János püspökök

Budapest/Győr, 2026. 10. 28.